

մատենագիր. այնպէս որ Կոլոտի դպրոցին հունձ-
քով ալ սկսաւ հարստանալ իր Մատենադարանը:

Նալեանի թէ՛ տպագիր բազմահատոր գրք-
քերը եւ թէ՛ ձեռագիր (ինքնագիր) գործերը, իբր
արժէքաւոր մասը Կոլոտի Մատենադարանին, հե-
տաքրքրական մասը կը կազմեն նաեւ Ազգային
Մատենադարանի գրքերուն: ¹

1 Կոլոտի Մատենադարանին ներքին ու արտաքին
պէտքերուն հետ սերտ աղերս մ'ունին նաեւ այն հրատա-
րակութիւնները որ թէեւ անհատական ջանքերով եղած
են, բայց իսկպէս Կոլոտի Գպրոցը կը ներկայացընեն:

Այսպէս, զոր օրինակ, շատ հետաքրքրական է
«Գիրք Օրինակաց եւ Նմանութեանց» անուն գործին հրա-
տարակութիւնը: Ծանօթ Ղուկաս Վարդապետի ձեռքով
լատիներէնէ թարգմանուած այս գործը կը ջատագովուի
եւ կը յանձնարարուի «յաւէտ օգտակար եւ պիտանի
բանասիրաց, ժանսանր իսկ բանիբան շարուչաց եւ
գրիթի ախարից»:

Գործը թէեւ Կոլոտի խնդրանքով թարգմանուած՝
բայց իր մահուանէ զրեթէ տասը տարի ետքը՝ Սահակ
Ահապինի՝ Կոլոտի նշանաւոր աշակերտներէն մէկուն՝ ծախ-
քով լոյս կը տեսնէ Վենետիկ, «Անտոնի Պոսթօլի» տպա-
րանէն, 1750ին: Տպագրութեան կը հսկէ Կ. Պոլսեցի Սար-
գիս Արքեպիսկոպոս, հաւանարար այս ալ Կոլոտի Գպրո-
ցէն, որ «Առաջաբանական Ձեկուցում» մը կը գրէ եւ
դիտողութիւններ կ'ընէ թարգմանութեան եւ ընդօրինա-
կութեան եւ կ'ըսէ թէ ինքն աշխատած է լեզուն կրկնելու:

Հետաքրքրական է նաեւ այս գրքին վերջը գրուած
Յիշատակարանը, ուր Սահակ Ահապին, Կարնոյ Մարկու
(Ս. Լուսաւորիչ) վանքին լեւֆ կ'ընէ գիրքը իր հասոյթով,
որպէս զի վանքին աղբիւրը հոգածութեան առարկայ
ըլլայ միշտ:

Նալեանի «Գանչարան Ծանոց՝ մանչ» անուն գիրքն
ալ լեւֆ եղած է տնանկ եւ բանտարկուած աղքատներու
համար. «Քանզի զայս գրքոյս ծախսն ոմն յաստուածա-
սիրաց հոգաց լիովի եւ եզ լեւֆ եւ յիշատակ տնանկ եւ
բանտարգեալ աղքատաց: Չի սրբան ծախիցի՝ վաստակն
որ ի հեղալ քրտացն ձերոց ընծայի՝ երկու բաժին եղեալ,
կէսն տնանկ աղքատաց ի պէտան անօրինեսցի, եւ կէսն